

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

IV. Quis possit Baptismum conferre.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

quasi Pater omitteretur, sed ut Patri quoque Filius adiungeretur.

SECTIO IV.

Quis possit Baptismum conferre.

DICENDVM 1. quemlibet hominem viatorem, siue virum siue mulierem, siue fidelem, siue infidelem posse validè baptismum conferre. Id constat ex Conciliis Lateranensi & Florentino sectione præcedente citatis & etiam ex cap. *Ad limina* 30. quæst. 1. & cap. *Romanus* de consecr. dist. 4. idque ita institutum à Christo Domino fuisse docet S. Tho. q. 67. a. 3. ut Sacramentum ad salutem necessarium à quocunque homine in casu necessitatis validè conferri possit.

Dicendum 2. quemlibet hominem non modò validè sed etiam licitè Baptismum absque solemnitate (in solo tamen casu necessitatis) conferre posse. Id constat tum ex Conciliis & canonibus suprà citatis, tum ex antiquis Patribus qui id expressè docent, ut Tertullianus lib. de Bap. cap. 16. Vbi dicit in casu necessitatis *Laicus esse ius Baptizandi*: quod etiam docet S. Hieron. dialog. cont. Luciferianos paulò ante medium, idque affirmat suo tempore ubique receptum & usitatum fuisse. Diximus (absque solemnitate) id est absque ceremoniis illis quæ in collatione Baptismi ex Ecclesiæ præcepto adhibentur; nam si laicus ceremonias illas usurparet, peccaret mortaliter, fieretque irregularis, ut habetur cap. *si quis* extrà de non ordinato ministrante.

Observat autem S. Doctor, q. 67. a. 4. & post illum Paludanus, Sotus, Sylvester, Navarrus, & alii apud Laymanum cap. 7. de Bap. in casu necessitatis hunc ordinem esse servandum; ut præsentem proprio pastore non baptizet diaconus, præsentem item Diacono non baptizet Clericus inferior aut laicus, imò etiam præsentem clerico non esse conveniens laicum baptizare, sicut nec præsentem viro mulierem; additque idem auctor fore peccatum mortale, si præ-

præfente sacerdote laicus aut inferior clericus baptizans præsumeret; veniale verò solummodò, si inter alios clericos inferiores & laicos, vel inter virum ac mulierem præfatus ordo invertatur; imò nullam fore culpam, si ordinis illius invertendi causa aliqua subsit, ut quia obstetrix mulier & certius novit modum baptizandi; vel quia virum non decet accedere ad baptizandum puerum nondum mainò ex utero matris editum.

Dicendum 3. Episcopum in diocesi, presbyterum curatum in parocchia sua esse ordinarium Baptismi ministrum. De Episcopo aperte constat, cum sit in diocesi sua primus & ordinarius pastor; Unde Tertullianus lib. de *apt. c. Dandi Baptismum*, inquit, *habet ius summus sacerdos quasi Episcopus, de hinc presbyteri, &c.*

De sacerdote curato etiam similiter constat ex usu & praxi totius Ecclesie, & ex Rituali Romano tit. de Baptismo Opusc. de Paroc. & Paroc. orig. c. 7. Vbi dicitur quod *Legimus Baptismi minister est Parochus, vel alius sacerdos à Parocho vel ab Ordinario loci delegatus; unde etiam (ut observat Ioan. Filescus) Ecclesie Parociales olim vocabantur Ecclesia-baptismales.*

Id præterea confirmat Isambertus ad qu. 67. disp. 1. a. 2. ex eo quod actus baptizandi solemniter (ut ibidem præfatur) sit actus pastoris ordinarii proprius: ubi etiam additur Parocum præfente Episcopo suo citra illius consensum (quem honoris & reverentie causa postulare debet) licet baptizare non posse; quod colligit ex epist. 80. S. Leonis ad Episcopos Gallie.

Dicendum 4. quemlibet alium sacerdotem, qui nec Episcopus est nec parochus, non nisi ex huius vel illius delegatione seu licentia Sacramentum Baptismi posse licite administrare. Ita S. Thomas, qu. 67. a. 4. ad 2. cui subscribunt Suarez disp. 37. sect. 4. Vasques, à Valentia, Henricus, & alii apud Laymannum cap. 7. de Baptismo. Unde sequitur sacerdotem illum peccaturum mortaliter, qui absque proprio Sacerdotis licentia expressa aut saltem rationabiliter præsumpta, solemniter baptizet.

zaret; quod etiam docet Gammachus ad citatam quaestionem. 67. capit. 7. & Isambertus ad eandem quaest. disput. 1. a. 5

Est autem observandum non modò sacerdotes sed etiam Diaconos ex Episcopi vel Parœci commissione posse solemniter baptizare, ut Doctores supra citati asserunt, cum hac tamen differentia: quòd sacerdoti tanquam legitimo ministro committi possit pro libito proprii sacerdotis, Diacono vero non nisi urgente aliqua necessitate: & præterea Diaconus absque Ordinarii licentia solemniter, baptizans non modò peccet mortaliter, sed etiam fiat irregularis, ut habetur cap. *Si quis extra* de non ordinato ministrante; Sacerdos vero idem faciens peccat quidem, sed nullam irregularitatem contrahit.

SECTIO VI.

Qui Baptismum suscipere possit, & quæ dispositiones ad id requirantur.

CERTVM est quemlibet hominem in statu viæ capacesse esse baptismi percipiendi, cum Christus Dominus dixerit: *Et untes docete omnes gentes baptizantes eos, &c.* *Matth. 28.* Et de adultis quidem nulla est difficultas; cum sicut ad doctrinam Evangelicam audiendam, sic etiam ad percipiendum Baptismum sint idonei: de infantibus verò rationis usum nondum assecutis negant cuius temporis Anabaptista, qui (ut refert Bellarminus Lib. 1. de *Bap. c. 8.*) contendunt non nisi adultis conferendum esse Baptismum; ideoque infantes iam baptizatos; cum ad ætatem adultam pervenerunt, iterum rebaptizant; unde & Anabaptistarum nomen sortiti sunt: contra quos fides catholica docet, parvulos etiam nondum rationis usum assecutos, sive à parentibus catholicis, sive ab hæreticis aut infidelibus prognati sint, Baptismi suscipiendi esse capaces.

Probatur hæc veritas & error oppositus refellitur, sum ex his Christi Domini verbis; *Matth. 19. Simite parvulos*

& ne